Dopis generálního představeného FSSPX P. Davida Pagliaraniho všem věřícím Kněžského bratrstva sv. Pia X.

(zdroj: *fsspx.news*; německá verze)

Milí věřící,

několik dní po obřadu dne 1. července bych se na Vás rád obrátil těmito několika slovy.
Nejprve bych Vám chtěl ze srdce poděkovat. Již více let jsem se modlil k nejblahoslavenější Panně, aby připravila srdce na tuto dějinnou událost. Přiznám se, že mne velmi dojalo, když jsem viděl, jak jste Vy všichni doprovázeli biskupská svěcení svou modlitbou a vděčností vůči božské Prozřetelnosti.
Dne 1. července se v Ecônu shromáždil velký počet věřících z celého světa; ti zastupovali Vás všechny. Bylo velmi radostné je vidět v takovém počtu a s takovou vírou. Jak určitě víte, během ceremonie se rozpoutala bouře: *Před zábleskem jeho obličeje mračna táhla… Tu počal Hospodin hřímati s nebe dolů, Svrchovaný vydávat hlas svůj* (Žalm 17,13– 14). V tomto okamžiku se moje radost ještě zvětšila. Jednak jsem směl být svědkem mimořádně krásné liturgie; na druhou stranu se nabízel mým zrakům jiný, neméně dojímavý obraz: nepřehledný zástup věřících, kteří přes nečas vydrželi na svých místech a modlili se k Matce Boží za nové biskupy, za Církev a za papeže. Mezi nimi byly starší ženy, které se modlily vkleče, stejně tak i mladé matky, které nesly v náručí své kojence. Byl to nejkrásnější obraz Bratrstva, jaký se jen mohl naskytnout: věřící prodchnutí neotřesitelnou vírou, kterou nic nemůže rozkolísat; duše, pro které je svatá mešní oběť opravdu středem jejich života. Neumíte si představit, jakou útěchu jsem v tomto okamžiku pocítil. Tento obraz se mi hluboce vryl do paměti a nikdy na něho nezapomenu.
Až do posledního dne jsem doufal v nějaké gesto přízně či alespoň prostého pochopení ze strany Svatého stolce. Přesto byla svěcení odsouzena a závažnost uložených sankcí nemá obdoby. Ty postihují nejprve biskupy, ale také členy Bratrstva. Dokonce jsou jimi postiženi i věřící. Toto zcela nespravedlivé odsouzení znamená hluboké ponížení pro lidi, kteří nemají žádný jiný cíl než hájit pravou víru a pracovat pro spásu duší. Přesto bych chtěl, abyste věděli, že toto hluboké ponížení, které postihuje v první řadě členy Bratrstva, má v Božích očích smysl, který Vám nesmí uniknout. Koneckonců byla tato svěcení uskutečněna pro jednoho každého z Vás, drazí věřící. Vaše duše jsou tím pravým pokladem, který je svěřen Bratrstvu; jsou tím, co ono nejvíce miluje. I jedna jediná duše má nekonečnou cenu. Když je třeba zaplatit takovým ponížením za to, aby bylo pro Bratrstvo zajištěno poučování v pravé víře a udělování pravých svátostí, potom to za takovou cenu stojí, neboť duše je neocenitelná. Svátek Nejdražší Krve našeho Pána, ceny naší spásy, nám to 1. července připomněl se zvláštním důrazem.
Sankce mají za cíl skutečně krutým způsobem zasáhnout i Vás. Je to zajisté bolestné; přesto tím však nebuďte příliš překvapeni. Nakonec je to samotná tradice, kterou milujeme více než všechno ostatní, která je exkomunikována ve všech těch, kteří ji ztělesňují. Je zřejmé, že takové odsouzení nemůže mít před Bohem žádnou platnost, neboť tak by bylo odsouzeno právě to, co patří k nejvnitřnější podstatě života Církve.
Přesto se však uprostřed této nové bouře nastoluje otázka: Co od Vás nyní očekává náš Pán? V duši jednoho každého z Vás musí zůstat víra neporušená a živá. I když Prozřetelnost dopustí nějakou krizi, v níž je tajemným způsobem zatemněno hlásání víry, přesto musí tatáž víra dále žít v duších – navzdory všem protivětrům, které se ji snaží uhasit. I kdyby snad vybledl vnější lesk veřejného vyznávání víry, musí až do posledního dne v srdcích a v duchu zůstat hořet malá svíce, kterou každý z Vás dostal v den svého křtu. Neboť nakonec je to to jediné, na čem záleží. Tento malý plamen je to první, co jsme dostali na počátku našeho křesťanského života, a současně to jediné, co si uchováme až do jeho konce.

Svěřuji Vás všechny nejblahoslavenější Panně Marii, jíž je Bratrstvo sv. Pia X. zvláštním způsobem zasvěceno. Kéž Vás stále chrání uprostřed všech bouří a těžkostí, a když se zvednou jakékoliv protivětry, ať uchovává při životě ten malý plamen, který byl zapálen ve Vašich duších. Všechny milosti k nám přicházejí jejíma rukama. Jí musíme děkovat za milost těchto biskupských svěcení a k ní se musíme modlit za to, aby noví biskupové byli stále povolnějšími nástroji jejích vnuknutí a v této věrnosti vytrvali až do konce.
Bratrstvo Vás nikdy neopustí. Vaše duše v očích jeho kněží nikdy neztratí svou cenu a vzácnost.

Bůh Vám žehnej!

P. Davide Pagliarani